

Buletyn Rektoratu

X NIEDZIELA ZWYKŁA, 6 CZERWCA 2021 r. NR 23 (453)

Kościół p.w. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 525 88 31
<http://www.pobrygidkowski.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. kan. dr Tomasz Adamczyk
ks. kan. dr hab. Piotr Goliszek, prof. KUL
ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń, prof. KUL
ks. prałat dr Franciszek Przytuła
ks. mgr Piotr Tylus
ks. dr Marcin Zieliński

Błogosławiony Męczennik ks. Kazimierz Gostyński

Rektor
naszego Kościoła
w latach 1935-1940

12 czerwca 1999 roku Papież Jan Paweł II beatyfikował 110 polskich męczenników z czasów drugiej wojny światowej. Tym samym włączył ks. Kazimierza Gostyńskiego, Rektora naszego Kościoła, w poczet błogosławionych Kościoła. Tego dnia w Liturgii Kościoła w Polsce wspominamy to wydarzenie (więcej na str. 3).

50 lat kapłaństwa ks. Prałata dra Franciszka Przytuły

Rektora
naszego Kościoła
w latach 1987-2009

Wspólnota Kościoła Pobrygidkowskiego pragnie uczcić Złoty Jubileusz Kapłaństwa ks. Prałata dra Franciszka Przytuły eucharystią dnia 13 czerwca br. o godz. 13.15. Serdecznie zapraszamy do udziału w tej mszy świętej w kościele lub za pomocą transmisji online.

Czcigodnemu Jubilatowi i długoletniemu Rektorowi naszego kościoła składamy najlepsze życzenia Bożego błogosławieństwa, opieki Matki Bożej Zwycięskiej i świętych patronów: św. Brygidy i św. Judy Tadeusza. Dziękujemy za lata duszpasterskiej posługi w naszej świątyni i za troskę o jej wygląd. Niech dobry Bóg darzy zdrowiem i długimi latami życia.

Plurimos Annos!

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 7.06.

7.00 +Stanisław Kardasz – gregorianka (26)
7.30 W intencji Doroty, o potrzebne łaski i dary Ducha Świętego
11.00 Dziękczynno-błagalna z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i dary Ducha Świętego dla Izabeli z okazji 23 urodzin
18.00 +Michał Siramowski, Bożena Siramowska
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (7)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (7)

WTOREK, 8.06., ŚW. JADWIGI KRÓLOWEJ

7.00 +Stanisław Kardasz – gregorianka (27)
7.30 W intencji ofiarodawców
11.00 +Zmarli pracownicy Biblioteki im. Łopacińskiego, Hieronim Łopaciński (115 r.)
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (8)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (8)
18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Tadzia i jego rodziców

ŚRODA, 9.06., ROCZNICA POŚWIECENIA KOŚCIOŁA METROPOLITANEGO

7.00 +Stanisław Kardasz – gregorianka (28)
7.30
11.00 +Maria (25 r.)
11.00 +Jadwiga, Feliks Zajac
18.00 +Aniela Flis (17 r.), Bronisław Flis, Jan Jeziurski
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (9)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (9)

CZWARTEK, 10.06.

7.00 +Stanisław Kardasz – gregorianka (29)
7.30 +Olga Roszko - gregorianka (10)
8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA
11.00 +O radość nieba dla rodziców
11.00 +Jerzy (10 r.) - o spójność duszy i zbawienie
18.00 Za pomordowanych w Katyniu i ofiary katastrofy Smoleńskiej
18.00 +Ks. Marian Wiewiórowski, Halina, Roman, Władysław, zmarli z rodziny
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (10)

PIĄTEK, 11.06., NAJSW. SERCA PANA JEZUSA

7.00 +Stanisław Kardasz – gregorianka (30)
7.00 Dziękczynna za otrzymane łaski z okazji urodzin Renaty Bieleckiej
7.00 +Olga Roszko - gregorianka (11)
7.30 O szczęśliwą operację dla Pawła
11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY
18.00 +Stanisław Bartoś (2 r.)
18.00 +Maria Wójcik (5 m-c)
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (11)
18.00 +Danuta i Edward Trześniewscy

SOBOTA, 12.06., NIEPOKALANEGO SERCA NMP

7.00 +Olga Roszko - gregorianka (12)
7.30 W 10 rocznicę ślubu Małgorzaty i Rafała dziękczynna za dotychczas otrzymane łaski z prośbą o mocną wiarę, dary Ducha Św., otwarcie serc na przebaczenie i czułą, mądrą miłość do dzieci
11.00 +Henryk Dudzikowski (1 m-c)
11.00 Dziękczynna za 50 lat kapłaństwa, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla ks. prałata Franciszka
18.00 +Eugeniusz Warmiński
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (12)

XI NIEDZIELA ZWYKŁA, 13 czerwca

7.00
8.00
9.30 +Antonina, Franciszek, Wanda, Jan
11.00 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalsze błogosławieństwo dla Aleksandry i Marcina z racji 2 rocznicy ślubu
12.00 +Antoni, Janina, Ida, Radosław, zmarli z rodziny
12.00 +Mieczysław Rutkowski (16 r.), zmarli z rodziny
13.15 Dziękczynna z prośbą o potrzebne łaski i zdrowie dla ks. prałata Franciszka z okazji 50-lecia kapłaństwa
16.00 +Olga Roszko - gregorianka (13)
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (13)

SŁOWO NA NIEDZIELE

„Przekonać świat o grzechu...”

Te słowa Jezusa z Ewangelii św. Jana o Duchu Świętym odsyłają nas do pierwszych stron Księgi Rodzaju, do wydarzenia, które zostało nazwane „grzechem pierworodnym”. Św. Augustyn scharakteryzował naturę tego grzechu w następującej formule: *amor sui usque ad contemptum Dei* – „miłość siebie samego aż do negacji Boga”. Właśnie *amor sui* (miłość własna) popchnęła pierwszych rodziców ku pierwotnemu nieposłuszeństwu, które dało początek rozszerzaniu się grzechu w dziejach człowieka. Odpowiadają temu słowa z Księgi Rodzaju: „Tak jak Bóg będziecie sami stanowić o tym, co jest dobre, a co złe”.

I ten właśnie pierworodny wymiar grzechu nie mógł znaleźć współmiernej rekompensaty w innej postaci, jak poprzez przeciwstawne *amor Dei usque contemptum sui* – „miłość Boga aż do negacji siebie”. Tutaj właśnie dotykamy tajemnicy odkupienia człowieka, a do tego poznania prowadzi nas Duch Święty. To ON pozwala nam głęboko wnikać w *Misterium Crucis*, a równocześnie pochylić się nad otchłanią zła, którego sprawcą i zarazem ofiarą stał się człowiek na początku swych dziejów. Do tego właśnie odnosi się wyrażenie: „przekonać świat o grzechu”. A celem tego przekonania nie jest potępienie świata. Jeżeli Kościół w mocy Ducha Świętego nazywa zło po imieniu, to tylko w tym celu, ażeby wskazać możliwość przewyciężenia tego zła. *Amor Dei usque ad contemptum sui* ma takie właśnie wymiary. Są to właściwe wymiary miłosierdzia. Bóg w Jezusie Chrystusie pochylił się nad każdym człowiekiem, aby podać mu dłoń, ażeby go dźwignąć za każdym razem, gdy upada, ażeby go stale podnosić i wspomagać w podejmowaniu z mocą nowej drogi, nowej drogi w Chrystusie, jak mówi św. Paweł.

Człowiek nie potrafi powstać o własnych siłach. Potrzebuje pomocy Ducha Świętego. Jeśli odrzuca tę pomoc, wówczas dopuszcza się grzechu, który Chrystus nazywa „błuznierstwem przeciwko Duchowi”, oznajmując równocześnie, że jest on niedopuszczalny. Dlaczego? Dlatego, że wyklucza w samym człowieku pragnienie odpuszczenia. Człowiek odpycha miłość i miłosierdzie Boga, gdyż sam uważa się za Boga. Mniema, że sam sobie potrafi wystarczyć. Oby takie myślenie nie było niczym udziałem... xjj

Błogosławiony Męczennik ks. Kazimierz Gostyński

Urodził się w Warszawie 8 kwietnia 1884 r. zamożnej rodzinie o tradycjach ziemiańskich. Ojciec Władysław walczył w powstaniu styczniowym, był jednym z założycieli Politechniki Warszawskiej oraz znanym przemysłowcem. Natomiast matka zajmowała się domem i wychowaniem syna. W roku 1904 Kazimierz Gostyński ukończył z wyróżnieniem Prywatne Męskie Gimnazjum Aleksandra Edwarda Rontalera. Ronthaler był ewangelikiem, wybitnym pedagogiem oraz współtwórcą szkolnictwa polskiego. Zarazem był bliskim przyjacielem Władysława Gostyńskiego, razem brali udział w Powstaniu Styczniowym. Po ukończeniu szkoły średniej Kazimierz Gostyński przeprowadza się do Lublina, gdzie wstępuje do Seminarium Duchownego.

Święcenia kapłańskie otrzymał w Lublinie w 1908 r. z rąk ówczesnego biskupa lubelskiego Franciszka Jaczewskiego, a następnie do 1912 r. studiował teologię moralną w Innsbrucku.

Od 1912 r. rozpoczęła się jego wielka przygoda ze szkołą: pracował jako profesor seminarium i prefekt szkół. W 1915 r. założył gimnazjum męskie im. Jana Zamoyskiego – był tam dyrektorem do 1933 r. Za jego kadencji szkoła gościła w 1918 r. wizytatora apostolskiego Achillesa Rattiego, późniejszego papieża Piusa XI. Dzięki staraniom ks. Gostyńskiego w 1921 r. szkoła Zamoyskiego stała się gimnazjum państwowym. W 1922 r. otrzymał godność szambelana papieskiego od papieża Piusa XI, a w 1925 r. został mianowany kanonikiem gremialnym Kapituły Katedralnej Lubelskiej. Po 18 latach pracy w szkole Jana Zamoyskiego kurator zwolnił Ks. Gostyńskiego z funkcji dyrektora z powodów politycznych.

W latach 1933 – 1935 był wicedyrektorem, a następnie dyrektorem Gimnazjum Biskupiego w Lublinie; za jego kadencji dokończono budowę i oddano do użytku gmach Biskupiaka. Od 1935 r. był rektorem kościoła p.w. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej (powizytkowskiego), gromadził tam inteligencję lubelską, a w szczególności młodzież. Tu dał się poznać jako znakomity kierownik duchowy. Był także współzałożycielem harcerstwa lubelskiego i prezesem Polskiej Macierzy Szkolnej.

Posiadał wielki talent pedagogiczny i pasję społecznika. Wyczulony na trudności materialne młodzieży, stworzył system pomocy dla uczniów z uboższych rodzin. Ufundował stypendia dla tych, którzy chcieli poświęcić się pracy nauczycielskiej. Wychowankowie wspominają księdza Gostyńskiego jako człowieka surowego, o żelaznej dyscyplinie i tradycyjnych przekonaniach, a zarazem rozmiłowanego w młodzieży i niezwykle serdecznego.

Podziwiany i szanowany przez uczniów, nigdy nie szczędził sił, jeśli chodziło o dobro szkoły i wychowanków. Przez całe życie towarzyszył mu twórczy niepokój i pasja szukania nowych dróg rozwoju.

Po wybuchu II wojny światowej ks. Gostyński nie zaniechał swojej działalności patriotycznej, m.in. gdy 11 listopada odprawił w kościele Mszę św. za Ojczyznę z okazji Święta Niepodległości. Wygłosił homilie krytykującą ówczesną politykę. Przestrzegany przed aresztowaniem postanowił nie ukrywać się i 11 stycznia 1940 został zabrany do więzienia na Zamku Lubelskim. Stamtąd został pół roku później przewieziony do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen, a następnie do Dachau. Był torturowany i zmuszany do nadludzkiego wysiłku fizycznego. Jako niezdolny do pracy został przez Niemców zamordowany w komorze gazowej 6 maja 1942 razem z transportem inwalidów.

Na krótko przed swoją męczeńską śmiercią powiedział: „*Wolałbym umrzeć w kraju, ale jestem człowiekiem wierzącym i skoro Bóg tak chce, niech się dzieje Jego wola*”.

Papież Jan Paweł II włączył ks. Kazimierza Gostyńskiego w poczet błogosławionych Kościoła 12 czerwca 1999 roku.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W minionym tygodniu złożono ofiary:

Bezimienna – 50,00 zł

Bezimienna – 3 x 100,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa we wtorek godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Kult Najświętszego Serca Jezusa

Czerwiec to miesiąc w sposób szczególny poświęcony czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Kult Serca Jezusowego wywodzi się z czasów średniowiecza, ale główna zasługa w rozpowszechnianiu się nabożeństwa do Najśw. Serca Pana Jezusa przypada skromnej zakonnicy, wizytce, św. Małgorzacie Marii Alacoque (1647-1690). Żyła ona w tym samym wieku i czasie, co św. Jan Eudes, ale w zupełnym ukryciu w klasztorze w Paray-le-Monial. 27 grudnia 1673 roku Małgorzata dopuszczona została do tego, by spoczęła na Sercu Jezusowym. Pan Jezus pokazując jej swoje Serce pełne ognia, rzekł do niej: "Moje Boskie Serce tak płonie miłością ku ludziom, że nie może dłużej utrzymać tych płomieni gorejących, zamkniętych w moim łonie. Ono pragnie rozlać je za twoim pośrednictwem i pragnie wzbogacić ludzi swoimi Bożymi skarbami". Następnie Jezus wziął serce Małgorzaty i umieścił je symbolicznie w swoim Sercu. Potem już przemienione i jaśniejące oddał Małgorzacie. Usłyszała pocieszające słowa: "Dotąd nosiłaś tylko imię mojej sługi. Dzisiaj daję ci inne imię - umiłowanej uczennicy mojego Serca".

Drugie objawienie miało miejsce na początku roku 1674. Pan Jezus ponownie objawił Małgorzacie swoje Serce i wymienił dobrodziejstwa i łaski, jakie przyrzeka czcicielom swojego Serca. "To nabożeństwo - pisze św. Małgorzata - jest ostatnim wysiłkiem Jego miłości i będzie dla ludzi jedynym ratunkiem w ostatnich czasach". Wśród różnych form czci Pan Jezus zażądał czci także wizerunków swojego Serca. W tym samym roku 1674 miało miejsce trzecie z wielkich objawień. W czasie wystawienia Najśw. Sakramentu pojawił się Świętej Pan Jezus "jaśniejący chwałą, ze stygmatami pięciu ran, jaśniejącymi jak słońce". Pan Jezus ponownie odsłonił swoją pierś i pokazał Serce swoje w pełni blasku. Zażądał, aby w zamian za niewdzięczność, jaka spotyka Jego Serce i Jego miłość, okazaną rodzajowi ludzkiemu, dusze pobożne wynagradzały temuż Sercu zranionemu grzechami i niewdzięcznością ludzką. Zażądał od świętej, aby w duchu tegoż zgromadzenia odbywała się w każdą noc przed pierwszym piątkiem miesiąca adoracja godzinna ("godzina święta") oraz aby Komunia święta w pierwsze piątki miesiąca była

również ofiarowana w celu wynagrodzenia Boskiemu Sercu za grzechy i oziębłość ludzką.

Wreszcie w piątek po oktawie Bożego Ciała, 10 czerwca 1675 roku nastąpiło ostatnie wielkie objawienie. Kiedy Małgorzata klęczała przed tabernakulum w czasie nawiedzenia Najśw. Sakramentu, ukazał się jej Chrystus, odsłonił swoje Serce i powiedział: "Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że nie szczędziło niczego aż do zupełnego wyniszczenia się dla okazania im miłości, a w zamian za to doznaje od większości ludzi tylko gorzkiej niewdzięczności, wzgardy, nieuszanowania, lekceważenia, oziębłości i świętokradztw, jakie oddają mu w tym Sakramencie Miłości. Lecz najbardziej boli Mnie to, że w podobny sposób obchodzą się ze Mną serca służbie mojej szczególnie poświęcone. Dlatego żądam, aby pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała był odtąd poświęcony jako osobne święto ku czci Mojego Serca i na wynagrodzenie Mi przez Komunię i inne praktyki pobożne zniewag, jakich doznaję. W zamian za to obiecuję ci, że Serce moje wyleje hojne łaski na tych wszystkich, którzy w ten sposób oddadzą Mu cześć lub przyczynią się do jej rozszerzenia". Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque dwanaście obietnic, dotyczących czcicieli Jego Serca:

1. Dam im łaski, potrzebne w ich stanie.
2. Ustalę pokój w ich rodzinach.
3. Będę ich pocieszał w utrapieniach.
4. Będę ich pewną ucieczką w życiu, a szczególnie w godzinę śmierci.
5. Będę im błogosławił w ich przedsięwzięciach.
6. Grzesznicy znajdą w mym Sercu źródło i ocean miłosierdzia.
7. Dusze oziębłe staną się gorliwymi.
8. Dusze gorliwe prędko dojdą do doskonałości.
9. Będę błogosławił domom, w których wizerunek Serca mojego będzie czczony.
10. Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię swoje wypisane w Sercu moim.
11. Dam kapłanom dar wzruszania serc nawet najzatwardziały.
12. W nadmiarze miłosierdzia Serca mojego przyrzekam tym wszystkim, którzy będą komunikować w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, że miłość moja udzieli łaskę pokuty, iż nie umrą w mojej niełasce, ani bez Sakramentów świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia.